

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Hr. Helgesens Vise

Citation: Ploug, Carl: "Hr. Helgesens Vise", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 190.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid73428/facsimile.pdf> (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Hr. Helgesens Vise.

Hr. Willisen agter sig ud paa Visit
I tidlige Morgenstunde.
Endnu har han taget sin Ros paa Kredit:
Ved Isted han hentet sin Middagsmad frit,
Og Nudver han fik ved Midsunde.
Nu gaar det mod Vest:
Han vil være Gjæst
I Frederiksstad, om han kunde.

Hr. Helgesen vaager for Frederiks By
I tidlige Morgenstunde:
Da rejser af Taagen sig Tydskernes Gny,
Og Bomberne hvisle og pladske fra Sky,
Men rolig han vandrer sin Runde:
„Nu, Børn, paa Jer Plads,
„At Fjenden tilpas
„Den Davre kan faa, vi ham unde!“

Hr. Willisen kommer med Spil og med Sang
Han vilde, som sagt, til Gilde.
For ikke at gjøre sig Vejen for lang,
Paa Diger og Dæmninger lystig han sprang,

Og heller ej kom han for silde;
Thi Jyderne bød
Paa Bankekjød,
Som Tydskerne fandt smagte ilde.

Hr. Willisen skændte og trued og svor,
Men Jyden ej veg en Tomme;
Da mindtes Hr. Willisen Wallensteins Ord:
„Ja, hængte den Stad mellem Himmel og Jord,
Den i mine Hænder skal komme!“
Men han og hans Hær
Var dog lige nær,
Da hele sex Døgn vare omme.

Hr. Helgesen stander paa Digernes Rand
Alt hos sine haarde Svende;
Til Væg har de Klæg, og til Gulv har de Vand,
Og bag dem staar Byen i knyttrende Brand
Og huser kun Nød og Elende;
Men de holde ud
I Taer og Slud
Og tænke: „Det faar vel en Ende.“

Hr. Helgesen stander bag Digernes Ly
I sildige Aftenstunde,
Da Luen oplyste den mørknende Sky,
Og Tydskerne stormed og stormed paany,

Men Døden for Skændserne funde;
Da Mand imod Mand
Fem Timer holdt Stand,
Til Tydskerne mer ikke kunde.

Hr. Willisen synes, det kan være nok,
Og skynder sig hjem at drage:
Efter ham følger hans hullede Flok,
Den Ene tilvogns. og den Anden ved Stok,
De Øvrige lod han tilbage;
Men prale han maa:
„Den Stad lod jeg staa,
For det var ej værdt den at tage!“

Hr. Helgesen sidder i Frederiks By
Blandt Stumperne, som er tilbage;
Men vide om Landene flyver hans Ry:
Hvor tidt end vi lærte de Tydske at fly,
Hr. Helgesens Daad har ej Mage.
Den skal ikke dø
Paa Dannemarks Ø,
Men leve i Sang og Sage!

Velkomster.

1.

Til Landhøeren 1849.

Velkommen hjem til Arnens Fred,
I Kampens Fostersønner!
Hvorhen I drog, der fulgte med
Vort Haab og vore Bønner;
Herhjemme ogsaa Vagt vi holdt,
Og hvort et Hjerte banked stolt,
Naar Sejrens Baun I tændte.

Den Kæmpeaand, som engang bar
En Verden paa sin Skulder,
I Mindets Drøm indlullet var,
Afvant med Kampens Bulder;
Da vaanded Danmark sig i Nød,
Og Livet rørtes i dets Skød,
Og Folkeaanden vaagned.

Og I forstod dens dybe Røst,
I kjækt dens Vei berodte,
Og mens I holdt en blodig Høst,
Dens Sæd I vidt udsprede;